

“ ပန်း စား ဘိ လူး ”

ကိုရင်ပြု

ချမ်းမြသာစည်လေဆိပ်ကို လေယာဉ်ဆိုင်ကော
ညနေ ၇နာရီခွဲပြီ။ ရန်ကုန်-မန္တလေးခရီးစဉ်လက်မှတ်မရသ
ဖြင့် ကျောက်ထု-ဖလမ်း၊ ပြစ်ကြီးနား။ မန္တလေး လေကြောင်း
ခရီးစဉ် လေယာဉ်နှစ်သာလို့ကဲ့သို့သဖြင့် အချိန်တွေ အလွန်
ကျန်သွားသည်ဟု ကျော့ကျော့ဝေ မှတ်ချက်ချလိုက်ပြီး ပစ္စည်း
သွားကောင်တာမှ လက်ဆွဲသေတ္တာနဲ့ ဟမ်းဘက်အိတ်ကို
ကျောပြီး လေဆိပ်အပြင်ကို ထွက်လာခဲ့သည်။ မန္တလေးကို ဒက်ဒီ
နဲ့ကြောကောရောက်ဖူးသဖြင့် အခက်အခဲသိပ်မရှိလှ။

လေဆိပ်အပြင်ရောက်မှ တက်စီတစ်စင်းကို အပြတ်
ငှား၍ မေမြို့သို့တောက်လျှောက်တက်လာခဲ့သည်။ ကားပရိတ်
သာအသုံးကြီးက မိန်းခလေးတစ်ယောက်ထဲ ခရီးသွားနေ
သည်ကို အံ့ဩဟန်ကြည့်လိုက်ပြီး စကားအပိုမပြောတော့ဘဲ
ကားကို မေမြို့ဘက်ဦးတည်လိုက်သည်။

ကျော့ကျော့ဝေ ဂျစ်ကားရဲ့နောက်ခမ်းမှာ ကျော့မီ
တိုင်လိုက်ပြီး ပင်ပမ်းလာဟန်ဖြင့် နှမ်းနယ်စွာ အကြောဖြေ
ရင်းမျက်လုံးလေး မှေးမှိတ်ခါ စဉ်းစားနေမိသည်။

စဉ်းစားလိုက်တိုင်း မမြင်ဖူးတဲ့ကိုကြီးရဲ့အဖေကို
ဒေါသဖြစ်ရသည်။ မိမိကိုများ တွေ့တော့ဟန်ဖြင့် သူ့သားနှင့်
သဘောမတူဘူး။ သူ့စိတ်ကြိုက် သူငယ်ချင်းရဲ့သမီးနဲ့ပေး

စားမယ်။ မေမြို့ကို အမြန်ဆုံးပြန်လာခဲ့ဟု ရာသေပေး
ခေါ်သည်။

အစ်ကိုကြီးနဲ့ နောက်ဆုံးနားလည်မှုရယူပြီး ကိုကြီးစိမ့်
ထားခဲ့တဲ့အတိုင်း သူထွက်သွားပြီး ၃-၄ရက်နေမှ မေမြို့ကို
လိုက်ခဲ့သည်။

သူ့သူငယ်ချင်းငွေ့လွင်ဆီ စာတစ်စောင်ရေးပေး
လိုက်သည်။ ခု . . . ကိုကြီးရန်ကုန်ကနေထွက်သွားသည်မှာ
ငါ့ရက်ရှိပြီဆိုမှ ကျော့ကျော့ဝေ လေယာဉ်ဖြင့် မန္တလေးကို
လာသည်။ မန္တလေးကိုနားမနေတော့ဘဲ ကားစင်းလုံးငှားပြီး
မေမြို့ကိုဆက်တက်လာခဲ့သည်။ ကိုကြီးကတော့ မေမြို့ကို
ရောက်သေးမည်မဟုတ်။ သူ့အဖေခိုင်းလိုက်သော တောင်ကြီး
က မခင်ငွေ့တို့ဆီတက်သွားပြီး လက်ဘက်ရောင်းရငွေ သွား
တောင်းနေဆဲပင်ရှိနေအုံးမည်။

ကိုကြီးသူငယ်ချင်း ငွေ့လွင်ဆီမှာ သုံးလေးခုက်
လောက်တော့နေပြီး သူပြန်လာတဲ့အထိစောင့်ရမည်။ ကိုကြီး
ပြန်လာပြီး သူ့အဖေနှင့်ညှိနှိုင်းလို့မရလျှင် နှစ်ယောက်သား
ဝေးရာကိုထွက်ပြေးကြမည်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်များကြောင့်
ကိုကြီးမှာထားတဲ့အတိုင်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ကျော့ကျော့ဝေ အသက်(၁၉)နှစ်၊ အရပ်က မိန်း
ခလေးတွေထဲမှာ ရှာမှရှားတဲ့ အရပ်အမောင်း၊ ခြောက်ပေ
နီးနီးရှိသည်။ အဖေကတစ်ခွက် အမေမြန်မာကမ္ပေတဲ့သမီးမို့

ကသာအရည်များဖြူဝင်းနုညက်သည်။ မျက်နှာထွယ်သည်။
ဖျက်ခုံးမဲနက်သလို ကျောင်းကျယ်နဖူး၊ ကော့ရွှန်းတဲဖျက်
တောင် ဝိုင်းကော်ကြည်လင်နေတဲ့မျက်လုံး၊ နှာကံပေါ်ပေး
ပိယိုသေဆင်လှပတဲ့ ခွတခမ်းနှစ်လွှာက ဆေးမကျဘဲ နှင်းဆီ
ဝံ့စုသဖွယ် မဲရဲနီနေသည်။

ကျော့ရွှင်းလှပတဲ့ လည်တိုင်း ဝိုင်းကော်၍ ကြီးထွား
ပို့မောက်တဲ့ ရွှေရင်အနံ့က အသက်မျှလိုက်တိုင်း လှိုင်းထနေ
သည်။ ပြေပျစ် ချပ်ယပ်တဲ့ဝမ်းပြင်းသာ၊ အရင်းတုတ် အဖျား
သွယ်တဲ့ပေါင်ထန် တုတ်ခိုင်လှပနေတဲ့ သလုံးသားနဲ့ လိုက်
က်တဲ့ ပြေဝမ်း၊ ဝမ်း ၂၂ ဝှဲ ဆိုတဲ့ အတိုင်းအတွာ ခုခေတ်
၈ ပုညကျေမယ်တို့မြင်ရင် ထိုင်ဦးထွားလောက်တဲ့ အမို့ အ
မော် အချိတ်အဝမ်းတွေက ကောက်ကြောင်းဆွဲသလို သူ
နေရာမှာ လမ်းလျှောက်လိုက်တိုင်း သယ်ညား ပြေးလွှား
လှုပ်ခါးနဲ့ တင်သားတွေက ခွင့်ကားကြီးထွားနေသည်မှာ
စားပါးတရရှိလွန်းလှသည်။

တရုတ်ကပြားပို့ နေရာတိုင်းမှာ မဲတင်းပွင့်လင်း
သည်။ ခေတ်ဆန်သည်။ ကိုကြီးမဲ့အဖေက ပီခေတ်ဆန်တာ
လေးတစ်ခုထဲနဲ့ သူ့သားနဲ့သဘောတူသွားတဲ့၊ သာဆိုင်လည်း
ကိုကြီးအခေါ် ဝေအသက်လည်းကိုကြီးထက် ၁၀ နှစ်လောက်
ငယ်ပြီး နောက်ပေးလှပသည့် ဖေဖေ ပေပေတို့ကလည်း သောက်
ထော်သက်မှာ ကိုယ်ပိုင်မြဲ ကိုယ်ပိုင်တိုက် ကိုယ့်ထက် ချမ်း
သာသူတွေ။ ဝေအခုဆေးတက္ကသိုလ်ဆက်တက်ဖို့လျှောက်

ထားဆဲ၊ နောက်ဆိုင်ရင် ဆရာဝန်ကြီးပေါ့။

ကျော့ကျော့ဝေ ထွေရာလေးပါးစဉ်းစားနေရင်းက
ကိုကြီးလို့ခေါ်နေတဲ့ ကိုသက်ဝေရဲ့စေတနာရဲ့ အဖို့နဲ့ကို သွား
သတိရမိလိုက်တယ်။

တစ်ညနေပေါ့၊ တစ်ဝင်းကွဲ မှီခိုနဲ့ သူပါလာမှာ ကိုဝင်း
မောင်ရာ ဝေပါ သူငယ်ချင်းဆီခံ (မျက်စိဆေးပုံနားက
ရပ်ကွက်တစ်ခုဖြစ်သည်) ဝင်နားပေးလို့သွားပြီး အပြန် ကား
ပုတ်တယ်။ ကိုမင်းမောင်တို့ ကော်ခုံးကိုခွင့်ပြီး ကော်ကိုပုံကြည့်
နေတဲ့ လူငါးယောက်ရောက်လာပြီး ကိုဝင်းမောင်ကို သဲခိတ်
နဲ့ပျော်လိုက်တယ်။ အမှန်တော့ ဝေရွှင်းလှစို့လုပ်ကြံပေမဲ့ ကျော့
ကျော့ဝေတို့ ညီအစ်မရဲ့ အလှအပတွေကို မြင်တွေ့လိုက်ကြတဲ့
နေ့သားတွေဟာ မုပိန်းပြုကျင့်ဖို့ တော့ကျော့ဝေတို့ကို ကား
ပေါ်မှ ဆွဲချခြင်းမလိုက်ရပါဘယ်။

ယင်းမီးတိုင်တွေက အဲဒီနေရာကျမှ မျက်နေလို့
ဖေမောင်ထုကကြီးမိုးနေသည်။ ဝေပို့စီကို မြေပေါ်တွန်ဆဲလို့ချပြီး
အခွေပြုဖို့ကြိုးစားသလို ကျော့ကျော့ဝေကိုလဲ တွန်းလဲ၍
အပေါ် တက်မိကာ ထမီကိုဆွဲခွတ်ခံလိုက်ရသည်။ အော်ဟစ်
စွန်းထန်တဲ့ အားမထန် ရေထိပ်နှစ်လှဆဲဆဲမှာ လူသုံး
ယောက်ကားမီးကို သွားပိတ်ဖို့ထွက်အသွား ကိုသက်ဝေ
ကောက်လာသည်။ ကျော့ကျော့ဝေ လူသံကြားသဖြင့် အော်ဟစ်
စွန်းထန်လိုက်သည်။ သူမအပေါ်ဖိမှောက်ထားသော လူ
ကြောင်ငေးနေဆဲလဲကျနေရာမှ သုတ်ကနဲထပြီး ကားမီးရောင်

ဝေပွမှာ ရပ်နေတဲ့ ကိုသက်ဝေမျိုးမှာ အပြောတစ်ပိုင်းနဲ့ ထွက်လာပြီး နောက်ကျောမှာ ဗန်းခိုလိုက်သည်။

ပထမတော့ ကိုသက်ဝေဟာ ယိတ်ခွဲယန်နဲ့ ခိုနားခြောက်နေပေမဲ့ လူဆိုးငါးယောက်လေးက ရန်ပြုရန် တုတ်တော့ ဆွဲကြတော့ သူတို့အနားခွောက်ခင် ကိုသက်ဝေ ကျောကျောဝေခွဲလက်ကိုဆွဲပြီး ကာညှိတည်ထားရာ လမ်းမဘက်ကို စွတ်ပြေး၏။

နောက်ကလည်းငါးယောက်လေး အပြောလိုက်လာကြသည်။ အတော်လှမ်းလှမ်းကိုပြေးသွားကြမိတဲ့အခါ မွေတူရွတ်ကားကြီးတစ်စင်းမောင်းလာသည်။ ကိုသက်ဝေလမ်းမအလယ်မှထွက်ပြီးကားကိုလက်တားသည်။ ကားအရပ်မှာတော့ အကျိုးအကြောင်းပြောဆို၍ အကုစည်တောင်း၏။ ကားပေါ်မှအဖို့အားများ အပြေးအလွှားဆင်းလာပြီး ကျောကျောဝေတို့ဝေးကြည့်ရင်းက ယေဒုဒုအေးသည်။

အကျိုးအကြောင်း အမြန်စွာပြောလိုက်သည်နှင့် ကိုသက်ဝေခေါင်းဆောင်ပြီး ကျောကျောဝေတို့ ကားရပ်ထားတဲ့ ဆီအပြေးအလွှားသွားကြည့်တဲ့အခါ လူဆိုးငါးယောက် ဘယ်ယောက်သွားကြစမ်းသေးတော့ အဲဒီခွဲနောက်မှာတော့ ခေါင်းအမိုက်ခဲ လက်သီးခွဲအတီးခဲရလို့ ဝါက်ရာရနေတဲ့ ကိုမင်းတောင်ရယ် ဝိုက်ကို အကန်ခဲရတဲ့ မေမိမိတို့ကို ကားပေါ်တပ်ပြီး ကိုကြီးသက်ဝေခွဲအိမ်ကို ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ဘောက်ထော်ကို မြန်ကြတော့ဘဲ အိမ်ညက ကိုသက်ဝေစမ်းမမှာဘဲ သုံးယောက်သားစိပ်မြစ်ကြသည်။ စေတိပ်ခင်ခါက်ရာရတဲ့သူတွေကို ကိုသက်ဝေက တော်စီခွဲခွဲခွဲတွေ ကျွေးလေသည်။ စားသောက်ပြီး အပ်ခရိုစီနှင့် ကျောကျောဝေတို့ရေးမျှလိုက်ကြလေသည်။ လဲရာအဝတ်အစားကတော့ ကိုသက်ဝေခွဲ ယောက်ျားဝတ်လုံချည် အင်္ကျီများလဲဝတ်ပြီး ကော့ကော့ထိုင်ပြောကြသည်။

အိပ်သာဝင်ကြတော့ ည ၀၂ နာရီလောက်ခိုချော့မင်း။ ကိုသက်ဝေခွဲ စီစဉ်ပေးမှုကြောင့် ကျောကျောဝေတို့ တစ်ယောက်တစ်ခန်းစီအိပ်ရ၏။ ကျောကျောဝေမှာ အခန်းထဲရောက်ပြီးခေါင်းရင်းတံခါးကို အသာပိတ်၍ အိပ်ခန်းတံခါးကို ချက်ခချတော့ပေ။

ယောက်ျားပီသ၍ အညံ့ကြည့်ခန့်ငြားသော သက်ဝေကိုယုံကြည်စွာဖြင့် တံခါးပိတ်ခြင်းလည်းပါသည်။ ကျောကျောဝေခွဲစိတ်အစဉ်မှာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါအမှ မခဲစားဖူးတဲ့ နှလုံးတဲ့ ရင်ခုံနေခြင်းဆိုတာ ကိုကြီးသက်ဝေကို စကင်ခြင်လိုက်ရတဲ့အချိန်ကပဲပြီး ကျောကျောဝေ ရင်ဖျား ပုဂ္ဂန်ထုပ်စုန်စုန်နေ၏။

အိပ်သာထဲရောက်ပြန်တော့လည်း အတော်နှင့်အိပ်မတော် ကိုကြီးသက်ဝေခွဲ ချက်နာသာမြင်ယောင်နေသည်။ ခွဲလမ်းနေသည်။ တခြားစိတ်ကူးယဉ်ပြီး ဘယ်အချိန်က

ပေါ်ပေါက်သွားစွန်းမသိတော့။

သတိထားမိတဲ့အချိန်မှာတော့ ကျော့ကျော့ဝေလေ
မိဝေပေါ့ ထမင်းလုံးတစ်ခွက်ကြောက်အလို လူတစ်ကိုယ်လုံး ဇီ
ဘွယ်၍တင်းတင်းကြီးဆုပ်တိုင်းပြီး တောင်ထိပ်ပေါ်ကနေ နက်
မှိုင်းတဲ့ဆောက်တစ္ဆားထဲကို ကိုင်လွှင့်ပစ်ခြင်းခံလိုက်ရသည်။
လူမှာရင်ထဲလှိုက်ဖို့မောနေသည်။ ပစ်ခတ်က အော်ဟစ်စွန်း
ကန်ပေမဲ့ အသံထွက် လှုပ်ရှားလို့မရ။ လှိုင်းလုံးကြီးပေါ်
ရောက်နေသလို။ နိမ့်လိုက်မြင့်လိုက်နှင့် သိမ့်ကနဲ သိမ့်ကနဲ
ရင်မှာ ခံစားလာရသည်။ လူကလေဟာနယ်ထဲ လွှင့်မြော
နေပေမဲ့ ခံစားစွာစွန်းအဟုန်က မြေဖျားကနေ ဆဲဖျားထိ
အောင် တစ်ခါထူးထူးခံစားဖူးတဲ့ အထိအတွေ့ကြောင့်
အလွန်သာယာနေမိသည်။

အတောကကြောက်လန့်တကြား ခွန်းကန်အော် ဟစ်
လိုက်ပေမဲ့ ခွန်းအယ်အော်ဟစ်မရ။ ခုတော့ လည်ချောင်း
မြောက်သွေလာသည်။ ရေသောက်ဆိုင်တာလိုလို ဆီလွှားဆိုင်
တာလိုလိုနဲ့ လူမှာ လှေလွန်နေမိသည်။ မြေဖျားတွေ တဆတ်
ဆတ်တုံနေတာကိုလည်း သတိထားမိသည်။ ထူးခြားတဲ့အထိ
အတွေ့ခဲ့အတွဲ စိမ့်ဖီနေသော အရသာက ပေါ်ပေါက်ကြားကနေ
၍ ဟစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောတွေထဲမွှေနှောက်တိုးဝင်စွာ
သည်။

ခါးကိုတော့လိုက်မိပြီး တယင်းယင်းနဲ့ ညှိညှိမိရပြန်
သည်။ ပေါင်တွင်းသာတွေက တဆတ်ဆတ်တုံခတ်လာပြီး

သိမ့်ကနဲ နိမ့်ကနဲ ခံစားလိုက်ရသည်။ ရင်ထဲထိလိုက်တက်
သည်မို့ အသိအာခွံကိုစုစည်းပြီး မှက်လုံးကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်
မိသည်။

ဒီဒီရဲ့ပေါ်ပေါက်ကြားမှာ ဒုတ်နှာအပ်ပြီး တသက်လုံး
ထိန်းသိမ်းဖုံးအုပ်လာခဲ့တဲ့ စောက်စုတ်ကို တစ်နံတစ်ယောက်
က ခွံ့ပရာအားပါးထမ့်ပြီး ယက်စုတ်နေတာကို သတိပြုမိ
သည်။ အော်ဟစ်စွန်းအယ်ပစ်ရမလား။ ဒီအတိုင်းငြိမ်ခံနေ
မလား။ ဝေခွဲမမြင်ဖြစ်နေဆဲမှာ ပူစွာတဲ့လွှာကြီးက စောက်
ခေါင်းထဲက အသားဆိုင်တွေကို ထိုးကလီထိက်ပြန်သည်။

ဖိုး အင့် ကင့်

လည်ချောင်းထဲတင်အသံတွေက အင့်အင့်ဖြစ်နေ
သည်။ ယားယံခြင်းနဲ့အတူ စောက်ခေါင်းတစ်လျှောက် တစပ်
စစ်ခံစားလာသည်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှခံစားဖူးတဲ့ အရသာ
စောက်ခေါင်းထဲမှတစ်ဆင့် ရင်ခေါင်းထဲထိ လှိုက်တက်ရသည်။

ကြက်သီးများထူဖျန်းဖျန်းနဲ့ သိပ်ခံစားရလွန်းသည်။
ကောင်တော့တော့ ဘာကောင်သလဲအေးနဲ့ သူထက်ကောင်
တာတောင် သူလောက်ကောင်မှာဟုတ်ဘူး စောက်စုတ် နှုတ်
ခမ်းသာလုံးလုံးလေးတွေကိုလည်း အလွတ်မေး တပြတ်ပြတ်
နဲ့ ယက်နေပြန်သည်။

အဲဒါတွေကြောင့်ထိပ်က စောက်စုတ်လေးကို လွှာဖျား
လေးနဲ့ထိုးကလီနေတာများ အသံနှလုံးကို ဆွဲမြှုတ်နေတာ
လား ထင်မှတ်ရတယ်။

"အိုး . . . အိုး . . . အိုး . . ."

စောက်စေ့နီတာခဲလေးကို စွတ်ခမ်းနှစ်ခု စုဖွဲ့နဲ့ပြီး စွတ်ယူလိုက်ခြင်းခံလိုက်ရတဲ့ ထက်ပြိုင်နက် . . .

"ပြေးလွတ် . . ."

ဆိုတဲ့အသံလေးမြည်ဟီရပြီး သူပါးစပ်ထဲ စုပြုံဝင် ရောက်သွားတာကို သတိပြုမိခဲ့ခဏ။

ဖို့ချွတ်စုပ်သလို တပြွတ်ပြွတ်နဲ့ စောက်စေ့လေးကို လိမ့်လိမ့်ပြီးစုတ်နေပြန်တာ မကျွေးကျွေးဝေ မေါင်းလေး ဖော် ထောင်လိုက်၊ ခေါင်းဘုံးပေါ် ခေါင်းမြှန်ချလိုက်၊ ဘယ်ညာ ယမ်းကာ အသံတိုက်ပြီးနေမိသည်။

စောက်ခေါင်းတစ်လျှောက် တစစ်စစ်မြှစ်လာပြီး အ ရည်တွေထွက်ကျလာရပြန်သည်။ ကျောတစ်ခုလုံး သိမ်သိမ် ခါနေအောင် ကောင်းလွန်းလှသည်မို့ ထောင်ထားတဲ့ ဖွဲ့နှစ် ဖက် ဆန့်ထုတ်ပစ်လိုက်ရသည်။

"အား ပါး . . . ဟင့် . . . အင်း . . ."

ဘယ်လိုမျိုးသိမ်ထောင့်နိုင်တော့ဘဲ . . . ကော့စွဲ အသံထွက်ပြီးနေလိုက်မိသည်။ ရင်ထဲမှာဟာနေသည်။ မိမိ လှုပ်ရှားရုန်းကန်မှုကြောင့်ထင်၊ စောက်စုတ်ကို ပယ်ပယ်နယ် နယ်ပြီးယက်နေတဲ့ ခေါင်းထောင်ကြည့်တော့ တိမ်ရင် ကို သက်ဝေဆိုသူး။

ကျောကျောဝေ မိတ်ကူးယဉ်အိပ်ခက်တာ မတော့

အကောင်အထည်ပေါ်လာသည်ဟု တွေးမိရင်း ထစ်ချက်ပြွန် လိုက်မိသည်။

"ဟေ့လူကြီး . . . အိမ်လာအိပ်တဲ့ ဧည့်သည်ကို ဒီလို ဘဲ လုပ်ခဏလား"

ကိုယ် မင်းကိုမြင်မြင်ခွင်း တအားအုန်သွားတယ်၊ နောက်ညာဖို မင်းကို တကယ်လူစား"

"ဟွန် . . . ဝီလီညာညာပြီး ဘယ်နှစ်ယောက် . . . ဝါး"

သူ . . . ကျောကျောဝေကိုတောင်းပန်တဲ့အနေဖြင့် တစ်ချက်ပြန်ကြည့်လိုက်ပြီး ပုဆိုးကိုစွတ်လိုက်သည်။ တင်းရင်း ကျစ်လစ်မာလွန်းနေတဲ့ သူပေါင်မြုံကြားက လိင်တန်ကြီးက ကြီးထွားလွန်းလှသည်။ လီးထိပ်က ချွမ်းချွမ်းသီးကြီး ကောက် စွတ်ထားသလားထင်မှတ်ရအောင် နီရဲတင်းပြောင်နေသည်။ လုံ့လတ်တစ်လျှောက် အဖုအဖုနဲ့ သွေးချောင်လွှမ်းနေတဲ့ သွေး ကြောထွေးက အသံယားလောက်အောင်ကြီးမား ထွားကြွင်း လှသည်။

ကျောကျောဝေ အဲဒီထောင့်ကြီးကိုမြင်တော့ ရင်ထဲမှာ "ထိတ်"ကနဲဖြစ်သွားရသည်။ နဲတာကြီးမဟုတ်ပါလားဟု စိတ် ထဲမှာပြောမိသည်။ သောက်ရှားတစ်ယောက်မို့ လိင်တန် ဒီခု သောက်ကြီးထွားချွတ်လျားလိမ့်မည်ဟု အရင်ကထင်မှတ်ခဲ့ တော့ခဲ့တော့တော့ ဤမျိုးကြီးထွားသော လိင်တန်ကြီးနဲ့တစ်ကြိမ် ထစ်ခါမှ အလိုးမခံဘူးသေးသော ဒီဒီဟာလေး ကွဲပြားသွား

လောက်သည်ဟု ကယောင်ခြောက်ခြား တွေ့မိ၏။

ကိုယ်တော်တော် ခြံဆို တူတစ်ပေါ်တက် . . ကော့
ကော့ဝေမဲ့ ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲမြဲကာမိ၍ အရည်များ စွတ်စို
နေတဲ့ စောက်စွတ်အင်္ကျီတွေထောက်လိုက်ပြီး ဒီဆောင်ချ
လိုက်သည်။

“ငြိမ် . . အွတ်”

“အင့် . . အား”

“ဟေ့ . . ဟေ့ . . ကလေး . . ကလေး”

နားထဲမှာ လှည့်ကားထဲတွေဆူညံနေမှုနဲ့အတူ မိမိ
စုန်းကို ကပ်သစ်ယောက် စုတ်နေသည်ကို သတိထားမိ
ပုံကပ်ခြင်း မှတ်လုံးကို အားယူဖွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

စိုးရိမ်တကြီးနဲ့ပဲ မိမိဖုတ်နားအား ဝေးကွာကြည့်နေ
တဲ့ ကားခရိုင်ဘာကိုထပ်ကြီးကိုတွေ့မှ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေ
မြဲမိလိုက်သည်။

“ဥဒိုင်ရောက်နေပြီ ခလေးဝေမဲ့ ဖိပ်ဖက်ဖက်နေ
တာထပ်တယ် ထုတ်လား”

“ဖော် . . အင်း . . ကုမ . . ခရီးပန်းလှန်းလို့
ဖိပ်ဖော်သွားတာ . . ဦးလေး”

နှစ်ဆယ်တစ်ဝိုင်းမှာ နေ့လယ်စာစားပြီး ခေါ်ပြန်
ရောက်လာသည်။ ကိုကြီးပေးထားတဲ့ လိပ်စာမှာတိုင်း
မြို့အတွက် လားရှိုး-ခန္တလေး လမ်းနားက ရပ်ကွက်အတွင်း
မြို့ ကျယ်ကြီးနှင့်နှစ်ထပ်တိုက်ရွေ့သို့ ကားရပ်လိုက်ပြီး စုတ်

ခေါင်းလောင်းကို နှိပ်လိုက်သည်။ ကော့ကော့တော့ တိုက်ထဲမှ
ကိုကြီးနှင့်အသက်တူဟူလောက်ရှိမှ အသာလတ်လတ် ပိန်ပိန်
ပါပေါ့ နှုတ်ခမ်းရွေးသုံးသုံးနဲ့လူတစ်ယောက်ထွက်လာသည်။
အနားရောက်မှ ကော့ကော့ဝေကား

“ဝါ . . ကိုဌေးလွင်ဟဲ့ တိုက်ထုတ်ပါထယ်ဖော်”

“ဟုတ်ပါတယ် . . ကုနော်ဌေးလွင်ပါ”

“ဖော် . . ကိုဌေးလွင် ကိုယ်တိုင်ခြင်နေတာကို”

“ကုမ . . ဥန်တုန်က ကော့ကော့ဝေ”

“အား ဟုတ်ပြီ . . ဆန်နီပြောပြောနေတဲ့ . . ကော့
ကော့ဝေ”

“ခွင် . . ဆယ်က . . ဆန်နီ”

“သက်ဝေကိုပြောတာပါ။ ရင်းနှီးတဲ့သူတွေက သူ့ကို
ဆန်နီလို့ခေါ်ကြတယ်။ လာလာ အိမ်ထဲသွားရအောင်”

ဌေးလွင်က ကော့ကော့ဝေဘေးမှ သားရေသေတ္တာ
ကို လှမ်းဆွဲယူလိုက်သည်။ ကော့ကော့ဝေလဲ ဘာမှဆင်
ပြောတော့ဘဲ သူ့နောက်မှတစ်ဖွဲ့ ပယ်တက်အိမ်လွယ်ပြီး လမ်း
လွှားသည်။

အိမ်ထဲရောက်တော့ ဧည့်ခန်းထဲမှာထိုင်နေကြတဲ့
အသက်ငါးဆယ်လောက် အမျိုးသားကြီးနှင့် အမျိုးသမီးနှစ်
ယောက်ကိုတွေ့ရသည်။ ရည်ရွယ်ချက်ကြားတဲ့ ဥပမိစွပ်နှိပ်သူများ
ဟု ကော့ကော့ဝေတွေ့ထင်လိုက်မိသည်။

“ကဲ ထိုင်စား ကော့ကော့ဝေ ဝါကုနော် ဖေဖေမဲ့

... နေ ဦးထွန်းမြိုင် အေးတင်တင်မြိုင်၊ အေးအေးခွဲအေးအေး ...
... ကျော ဆန်နီနီဆက်ထားတဲ့ မုန့်ကုန်က ကျောကျောဝေ
... ပါလာပါသေး။

“အေးအေး ... တွေရတာဝမ်းသာငါတယ် ...
ဆန်နီပြန်ရောက်လာတဲ့အထိ ဝီမှာအေးအေးအေးအေး လွတ်
လွတ်လပ်လပ်နေနော်သမီး”

“ဟုတ်ကဲ့မို့ ... အန်တီ ကျောလှတင်ပါတယ်”

“ကျောလှတင်ရောလို့ပါဘူးကွယ် ... အန်တီတို့
အန်တယ်တို့သမီး တစ်ယောက်တို့တယ်လို့ဘဲ သဘောထား
ပါတယ်ဟုတ်လား ... အမေကြီးမို့ ...”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင် ... ဟုတ်ပါ့ ကဲ ... သမီးလဲခန့်
ဝမ်းလာတယ် ... အပေါ်ထပ်မှာလွှား အနားယူလိုက်တဲ့
... နောက်ရက်တွေကျမှ ရေဘဲခွန်နဲ့ပိတ်ရင်းမြောင်ကို သမီး
အစ်ကိုလိုက်ဖို့လိန်ခတ်၊ ကဲ ... ကဲ ... သွားသွား အန်တီတို့
လည်း အပြင်ကိုကောသွားရောပို့သေးတယ်။

ဌေးလွင် ကျောကျောဝေရဲ့ သေတ္တာကိုဆွဲ၍ အပေါ်
ထပ်သို့တက်သွားသဖြင့် ကျောကျောဝေက နောက်မှလိုက်
သွားသည်။ အပေါ်ထပ်၌ ခေတ်မှီပရိဘောဂများဖြင့် အခန်း
ဆဲ၌ပြင်ဆင်ထားသည်။

အခန်းတစ်ခုကို ဌေးလွင်ဖွင့်ဝင်လိုက်သဖြင့် ကျော
ကျောဝေလဲ နောက်မှလိုက်ဝင်သွားသည်။ အခန်းထဲ၌ တစ်

ယောက်အိပ်ကုတင်တစ်လုံး ဓမ္မယာ ခြင်ထောင်အသင့်၊ မှင့်
တင်ခုံအပါအဝင် သူ့နေရာနှင့်သူ သပ်သပ်ယပ်ယပ်ရှိသည်။

“ကဲ ... ကျောကျောဝေ ဝီအခန်းမှာဘဲ အနားယူ
နေပေတော့ ဝီကျောကျောဝေ ဝီအခန်းမှာဘဲ”

“ကိုဌေးလွင် ... ညီခလေးလဲအတွေ့ပါလား”

“ညီခလေးက မန္တလေးမှာလေ ... ဒီနှစ်ပထမနှစ်
ဆိုတော့ ဝဲဘက်မှာ အဆောင်မှာထားတယ်”

“ဘာကွသို့လဲမှာမို့ ဟုတ်လား”

“အင်း ... ဟုတ်တယ် ... မြင့်စာစာမှာဘဲပေါ့”

“မြမြအေးမဟဲ့ ... ဝေလဲ အေးကိုပျောက်ထားတဲ့
ဘဲ ကျသေးလား”

“ဆန်နီပြောဖူးတယ် ကဲ အနားယူလိုက်တဲ့ ရေခိုး
ချင်လေးရင်တော့ အောက်ထပ်ရော အပေါ်ထပ်မှာပါမို့တယ်။
ဘာမှအားမှာရောလို့ဘူး ... ကျောကျောဝေ”

“ဝေ ကို ဝေလို့ဘဲခေါ်ပါ ကိုဌေးလွင်”

“အော် ... အင်း ... အင်း ... ကောင်းပြီဝေ”

ဟုဆို၍ အခန်းထဲမှပြန်ထွက်သွားလေသည်။ ကျော
ကျောဝေ ဌေးလွင်ထွက်သွားမှ သေတ္တာကို ကုတင်အောက်
ထိုးထွင်းသိုက်သည်။ ဟန်းတက်အိတ်ကို ကုတင်ပေါ်တင်ပြီး
ကုတင်အောက်မှသေတ္တာကို ပြန်ထုတ်နေပြန်သည်။ သေတ္တာ
ခွင့် ဌေးလွင်ထက်နှင့် ရေခိုးပြီဝေထံဆင်ရန်အတွက် ဝတ်ရ

တစ်ခုတည်းလိုက်ပြန်သည်။

ကောဇူကုတင်ပေါ်တိုင်လိုက်ပြန်သည်။ ဟိုဟိုဒီဒီ ပုလဲတံခြေပေးပေး ဆုတင်သောစားပွဲခုံပေါ်၌ အရန်သင့် နှင့်နေသော ကက်ဆက်စာလေးကိုမြှုပ်သဖြင့် ထိုင်ရာမှထကာ ပတ်ဆတ်နားသို့သွားသည်။ ကက်ဆက်လေးမှ ထိပ်ခွေကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး ကက်ဆက်ထဲသို့ အသံတိုးမကျယ်လေးနှင့် လိုက်သည်။

လှုပ်ခတ်နေတာသုံးခုအတွက် နောက်ခံသရုပ်ဖိုက်ချက် နားဆူသံစွာထွက်ပေါ်လာသည်။ ကျော့ကျော့ဝေ ငါးစိနစ် ခန့်နေလိုက်ပြီး ရေခဲခွေရမ်းငါးလွတ်၌ ခေါင်းကဆံပင်ရှည်များ ကို ဖိသပ်ပြန်သည်။ ဆံပင်များကို ဝေသပ်စွာ စုချည်နှောင် ပြီး အပေါ်ဝတ်ရယ်ဒီဇိုက် . . . ရှုပ်အင်းကျိလက်စည်းကို ကြယ်သီးများတစ်လုံးချင်းဖြတ်၍ ဂျတ်ပစ်လိုက်သည်နှင့် ခြံ နှုတ်သွင်းစင်သော အသားအရေနှင့်အတူ လိုက်ဖက်စွာ ဝတ် ဆင်ထားတဲ့ ဝရာပီလာအနက်ရောင်လေး ထွက်ပေါ်လာ သည်။

ပြည့်ပြီးချက်အတိုင်းခင်နှစ်ဖွားကို ခန့်င်မနင်း ပင့် တင်ထားရတဲ့ ဝရာပီလာလေးကို စွန်းကန်ထွက်ထွေလာတော့ မရောင် နှိတ်ဖွားက ငြည့်အန်နေသည်။

ခါး၌ထဲထဲဆင်ထားသော မှေ့ခွန်ထုဒီလေးကို အောက်သို့ ဝှမ်းလုံးခွတ်ချလိုက်ပြန်ရာ တင်းရင်းပြောင်စင် ပွန်းတဲ့ ပေါင်တုနီရှည်များ ပေါ်ထွက်လာသလို အနီရောင်

အောက်မပင်ထဲလေးမှာလည်း ကျစ်ထုတ်စွာ အသားဆိုင် များကို ထုတ်ပေးထားရတာလွန်းတော့ထင်သည်။ ဘောင်းဘီ အ နားလေးလေးမှာ ပေါင်သားထဲတိုင်နှစ်ဝင်နေတာသည်။

ခွက်ဆွဲလိုက်တဲ့ထဲကို ခြေကြွ၍တုန်းကောက်ပြီး ထစ်ချက်နှစ်ချက်မျှ ဖြန့်ခါလိုက်သည်။ ပြီး . . . ကုတင်ပေါ် အလျားလိုက်ခေါက်တင်လိုက်သည်။ ခွေပွထထက်ကိုယူ၍ ဖြန့်နေဆဲမှာတော့။

“ဝေ . . . ဝေဝ . . . ကျီ . . . ဘိုး . . . ဆော့နီဝေ”

ဌေးလွင်ရဲ့ခေါင်းငင်သံနဲ့အတူ တံခါးဆွဲခွင့်သံက တစ် နှိုင်းထည်ဖြစ်သွားပြီး . . . ခေါင်းကိုဖြုတ်အကြည့် ဝတ်လစ် လေစ်နည်းပါးဖြစ်နေတဲ့ ကျော့ကျော့ဝေရဲ့အနေအထားကို တွေ့တော့ အားနာစွာဖြင့် ဆော့နီလိုက်ကာ တံခါးပြန်ပိတ် လိုက်သည်။

ကျော့ကျော့ဝေက တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားဟန်မရှိ၊ တကယ်အတိုင်းပင် ခွေပွထထက်ကိုယူပြီး မိမိကိုယ်ကို ပတ် လွှမ်းယစ်ချည်လိုက်ပြီး . . .

“လာလေ ကျီဌေးလွင် . . . ဘာမှာ အကြောင်းထူး လို့လဲ . . . ဝင်ခဲ့လေ”

ကျော့ကျော့ဝေရဲ့ကော့အဆုံးမှာ တံခါးကို ခြွေဖြော လေးနှင့်၍ ဌေးလွင်ခေါင်းဖြူကြည့်လိုက်သည်။ ဖွင့်ထပွင့် ဖြည့်ရင်း မိမိအဖြစ်ကို ကြည့်နေတဲ့ ကျော့ကျော့ဝေရဲ့ ကကိုကယို ရပ်နေဟန်ကို တွေ့မြင်လိုက်တော့ ဌေးလွင်မျက်လုံးကြီး ပြူး

၌ ဆုလက်ငွေပြန်ပြန်ရာစက်ထို့ ထွက်သွားလိုက်သည်။ မိမိ
 ဘေးမှမြတ်၍ အသွား သင်ပျံ့သော ရေရွေးနှံ့ခဲ့အတူ နေရဲ့
 ကိုယ်သင်ပျံ့လေး နှာဝမှာဖြတ်သန်းသွားသည်ကို သတိထား
 မိလိုက်ပြီး မြေလှမ်းလိုက်တယ် . . မွှေးမွှေးတဘက်အောက်မှ
 လှုပ်ခါနေသော တင်သားများကို တွေ့ကြည့်မိပြန်တော့ . .
 ပျော့လွတ်တော့တွေ့နှင်နေပြန်ပါသည်။

ကျောကျောဝေ ရေချိုးခန်းတံခါးဆွဲဖွင့်ပြီး အခန်းထဲ
 ကိုဝင်လိုက်သည်။ တံခါးကိုဆွဲ၍ သေချာပိတ်လိုက်သည်။
 အတွင်းမှာတော့ သပ်ယပ်တဲ့ရေချိုးကန်လေး ဖြူဖြူလွင်လွင်
 ခေါင်းရင်းသက်တန်းပေါ်မှာတော့ ဆပ်ပြာခွက် သွားထိုက်
 တန် သွားတိုက်သော ခေါင်းလျှော်ရန် အပ်သင့်အားလုံး နိုင်
 ငံခြားဖြစ် ခြေရင်းကတန်းပေါ်မှာတော့ မျက်နှာသုတ်ဝုပါ
 သုံးလေးထည်ဖြန့်တင်ထားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်သည်။

ဒါပေမဲ့ ထူးထူးခြားခြား ရေချိုးတန်လေးရဲ့ ဘယ်
 ထက်နံ့ရဲ့ ဝိတ်ခန်းဆီကြီးတစ်ခုမျှထားသည်ကိုတော့ ဝေ
 မတွေ့တတ်အောင်ဖြစ်သည်။ ရေကန်ထဲကိုရေစားပြည့်ပြည့်
 လိုက်ပြီး ဆပ်ပြာ ချည်ကိုသာ တန်ထဲလောင်းထည့် မွှေးနှောတ်
 လိုက် ကန်ထဲကိုဆင်းစိမ့်မို့အတွက် ကိုယ်မှာရစ်ပတ်ထားတဲ့
 မွှေးမွှေးတဘက်ကို ဆွဲမြှုတ်လိုက်သည်။ တစ်ပြိုင်နက်ထဲ လက်
 ဝက်သက်နောက်ကျောမှ ဝရာစိယာချိတ်ကိုပါ ဖြုတ်ချလိုက်
 တော့ အဝတ်များကလေးလွတ်သွားသဖြင့် တနင့်တနိုး ထုတ်ပေး
 ထားတဲ့ ရင်နှစ်စွာ လွတ်လပ်စွာ ပေါ်ထွက်လာသည်။

ဆူပြီးတင်းရင်းလွန်းတဲ့ မျိုကြီးနှစ်လုံးက လှုပ်ခါ
 နေသည်။ တဘက်ကို ခြေရင်းက တန်းပေါ် လှမ်းတင်လိုက်ပြီး
 အောက်ခံပင်ကီဘောင်းဘီလေးကို ကုန်း၍ ဣတ်ပ်လိုက်ပြန်
 တော့ . . ဖြူမွှေးသန့်စင်တဲ့ အသားအရေခွဲလိုက်ဖက်ရာ
 ခဲနက်သော စောက်မွှေးလေးများက ဆီးစပ်ထိပ်မှာတုတ်စု
 လေးဖြစ်နေသည်။ ပြစ်မျိုးပဲ့ပယင်သော ဝါနပ်ခွပ်ထုစာလား
 ကြီးထွားစွင့်ကားလွန်းသည့် တင်ပိမိကြီးနှစ်စက်ကလည်း အား
 မရစရာ ထလက်လက်စတားကပ်ပနေသော ဆီးခုံမို့မို့က ဝင်းဝင်း
 လက်သတ်၍ တင်းတင်းကားကား ညောင်ရွက်ဝမှာ အပြား
 ကြီးပြီး စောက်စုတ်ကြီးကလည်း ခဲနက်သော စောက်မွှေးများ
 အောက်မှာတော့ စောက်စုတ်နှုတ်ခမ်းသားများက ဖြုတ်ပေးပြီး
 ယောင်ကိုင်းနေသလို ကြွထနေသည်မှာ ခဲတန်လုံးစာမျှ ခက်
 ခေါင်းကားနေတဲ့ စောက်စုတ်ကြီးက အကွဲကြောင်းကလည်း
 လွန်စွာနက်ရှိုင်းလွန်းလှ၏။

စောက်စုနေရာက အစိကိုမြင်ရသေးခင် သို့မဟုတ်
 လေးဖြစ်နေခြင်းက ပက်ပက်စက်စက်ကြီး ကောင်းလွန်းစွာ
 အထိုးခံနိုင်သော စောက်စုတ်အရည်အသွေးပြည့်မို့သော
 နောက်ဖုတ်ဟု တစ်ဘက်စတိုးခမ်းထမြ မှောင်ကြည့်နေသော
 မွှေးစွင် ဝုတ်မျက်ဆူလိုက်မိပြန်သည်။

အစိစောက် စောက်စုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေရဲ့
 အတွင်းဝမှာတော့ ပန်းရောင်လွန်းနေစွကလဲ သွေးကြော
 စိမ်းနီနီကြီးများကို အဖင်းသား ခေါင်းကြွစေသည် ကော့

ကျောဝေခေါင်းကဆံပင်များကို မော့၍ သိပ်၍ စုချည်လိုက်ပြီး
ကျောက်လေးထဲသို့ ဖြေချ၍ တဖြေဖြေချင်း ထိုင်ချလိုက်
သည်။

အေးမြသောရေနှင့်ထိတွေ့လိုက်ရသဖြင့် ကျောကျော
ဝေတစ်လမ်းလုံးပင်ပမ်းလာသမျှ အမောပြေအပမ်းပြေသွား
ခဲ့ပြန်ပါသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးကို ဆပ်ပြာရည်ဖြင့် အနံ့ပွတ်
သပ်ဆေးကြောပြန်လိုက်ပြီး တန်ခေကို ခေါက်ချလိုက်ပြန်
သည်။ ဟေ့ဟေ့ကြောင်းလေးက မိမိဖင်အောက်မှ တိုးစေ့၍
ငွက်သွားသည်ကို ကျောကျောဝေ တယုတရ ဝေ့ပြုလိုက်
ပြန်သည်။ ဆပ်ပြာရေများကုန်သွားမှ ရေအသန့်ကိုစွင့်ချ
လိုက်ပြန်သည်။

ရေစွင့်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံးဖြုပ်အောင် နှစ်ချလိုက်သည်
မျက်နှာလေးကို နံ့၍ သပ်ချလိုက်ပြီး ပက်လက်လှန်ခါ ခေါင်း
ကိုရေကန်ပေါ်ထုန်တင်၍ မျက်စေ့မှိုတ်မိပ်ခံနေလိုက်ပြန်
သည်။ ကလစ်ဆိုတဲ့အသံလေးတစ်ခုကြားလိုက်သဖြင့်
ကျောကျောဝေ ခေါင်းထောင်ညှိုး အနံ့ထဲဝေ့ဝဲ ကြည့်လိုက်
ရည်ယုတ်ယုတ်ခြားစုတစ်စုံတစ်ရာမျှမတွေ့သဖြင့် ကြွေရေကန်
ပေါ်ခေါင်းတင်၍ ပြန်လည်စိုန်းစေလိုက်သည်။ ကော့ဟော့
ခွပ် ခွပ် ဟု အသံနှင့် ကလစ်ဆိုတဲ့သော့တန်ဖောင်းကုသ
ပေးကို ထိုးတိတ်စွာကြားလိုက်ရပြန်သည်။ ဘာမှထူးခြားမှာ
မဟုတ်ဟု တွေး၍ ကျောကျောဝေ မျက်လုံးကို စုံမှိုတ်၍ နေ

လိုက်ပြန်သည်။

“ရှာ . . . ဝလားမှာ . . . ဝှာ ဟွန် ဟွန်”

မိန်းမဟာနေတဲ့ မိမိရဲ့နှုတ်ခမ်းအစုံကို တင်းကြပ်စွာ
မိကပ်နှမ်းမိက်ခြင်းခံလိုက်ရသလို ရေထဲနှစ်မိပ်ထားသော မှီအုံ
တစ်ဘက်ကို ဆုပ်ကိုင်ချေပွဲခံလိုက်ရသည်။ ကြောက်ရွံ့ထိတ်
လန့်ထကြွား ခွန်းကန်မိလိုက်သည်။ မှာ လုံးဝလှုပ်ရှားလို့မရ
ခြေထောက်နှစ်ချောင်းသာ တွယ်တာခဲ့ ရေထဲ၌ လှုပ်ရှား
နေရသည်။

“ဝန်း . . . -ဝန်း . . . ဟွန် . . . ဟွန် . . . အ . . .
ထီ . . . အင့် . . .”

တင်းကြပ်စွာ မိကပ်နှမ်းရတ်ထားတဲ့ နှုတ်ခမ်း နှစ်
လွှာမြတ်ထွက်လှမတတ် နားကွပ်ကိုန်းပင်နေသည်။ မှီတွေကို
ဆုတ်ကိုင်နယ်ဖတ်နေတဲ့ လက်တစ်ဘက်က ပိုက်သားကို ပွတ်
သပ်နေပြန်သည်။

အေးစက်သောရေထဲမှာ ချွာကိုယ်လေး ထူပူစိုန်း
မိန်းမလာသည်။ ခွေးကနဲ ဖိတနဲ နေအောင် ပိုက်သားကို
ခွပ်ခွပ်တိုက်ပွတ်သပ်နေရာမှ ဆီးခဲမိုမိုပေါ်မှ အပွေးများကို
တင်းကနဲ ဆွဲကိုင်ခြင်းပါ ခံလိုက်ရသည်။

ကျောကျောဝေ ဝါးလေးကော့၍ ရောင်ရမ်းကာ မိမိ
အားမိကပ်နှမ်းရွိုက်နေသူ၏ နောက်ကျောကြိုကို ဖက်တွယ်
မိလိုက်မှသည်အထိ လှုပ်ရှားမှုက သွက်လက်ပြန်ဆန်လွန်း

သည်။

“ဣန္ဒြေ .. ဟင်း .. ဟင်း .. အယ် .. အယ်
သုလ .. ဖယ် .. ဖယ် .. လွတ် .. ဘီ ဟား”

ခေါင်းလေးကို အယ်ညာလမ်းခေါ်လိုက်တော့ နှုတ်ခမ်း
နှစ်လွှာပြတ်ထွက်လာသော ခေါင်းပေါ်ပေါ် ဖိစိတ်နှိပ်
ထက်ကိုထင်းတင်းကြီးပြင်းနှင့်အတူ ဧကန်၌ ပွတ်သပ်
နေသော လက်တစ်ဘက်က ဧကန်တစ်ဘက်ကို ပွတ်ခြေ
ပုံက လက်လေးလား လက်ညှိုးလားမယ် လက်ချောင်း
တစ်ချောင်းက ဧကန်ခေါင်းလေးထဲကို ဓမ္မနောက်ကလီ ခြင်း
ခံလိုက်ရပြန်သည်။ အလိုက်ကန်းဆိုးမယ် အမွေခံလိုက်ရတဲ့
ဧကန်ခေါင်းလေးလျှောက် နိမ့်ကျပ်စွာ ခံစားလိုက်မည့်
အခန်းခံစား အချုပ်တင် ထွက်ကျလာသည်။

“ဣ .. ဣ .. အား”

ရေကန်ကြီး နို့တွေတိုစို့နေတဲ့ ခေါင်းပေါ်လာပြီး
အားကို အယ်ညာလမ်းခေါ်လိုက်သည်။ သူ့ကို ကျောကျော
ဝ သတိထားကြည့်လိုက်တော့ ငွေလွှတ်ဖြစ်နေသည်ကို တုံ့ပြန်
ငွေထွက်ပြန်လိုက်ရသည်။

“ရှင် .. ရှင် ကိုငွေလွှတ် .. ရှင် .. လူ .. လူ
မိတာ .. ဖယ် လွတ် .. လွတ်”

“ခေတ်ဘူး .. လွတ်ဘူး .. မင်းရဲ့ အလှူတွေကို
ငွေလွှတ်ကလေးက ကိုယ့်မိတ်တွေ အယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်လို့
ရတော့ဘူး”

“ရှင် ဖယ်နော် .. ကျွန်တော်လိုက်ဖယ်”

“ဧကန်ချင်သလောက်ဧကန် .. ဒီရေခွံခန်းက ကိုယ်
ကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ်ပြီး ပေါယ်ရှယ်ဆောက်လုပ်တဲ့ အယ်
ရေခွံခန်းက နင်အော်ချင်သလောက်အောင်”

“ဖယ်ပါ .. ကိုငွေလွှတ် ကျွန်တော်လုပ်ပါထင်
လွတ်ပါ .. အား .. အား ဟင်း”

လက်ခွဲရင်ပတ်ကိုဖိထားသဖြင့် ကြောရေခွံကန်လေး
ထဲက ဂုန်းကန်ထမရဖြစ်နေသော ကျောကျောဝေ မျက်နှာ
လေးရဲ့ရဲ့တောက်ဖြစ်ခါ ..

“ဖယ် .. ဖယ် .. လွတ် .. လွတ် ဂွင် .. ဂွင်
လူယုတ်စာ .. ကိုယ့်သုလယ်ချင်းအပေါ် သစ္စာမေးကံထဲလူ”

“ဟား .. ဟား .. ပြောချင်သလောက်ပြောတော့
နှင့်အကောင် သက်စေကာရာ နင့်အပေါ် သစ္စာမိတ်မယ်လို့
ထင်သလား သူ့ခွဲငါ ဖယ်ပေါင်းတွေက တစ်ယောက်အကြောင်း
တစ်ယောက်သိတယ် .. နင်ငါ့ဆီကိုလွတ်လိုက်ကထဲက
အာဆိုတာ ဝါနားလည်တယ်”

“ဘို .. ခေတ်ဘူး .. ခေတ်ဘူး .. ဖယ် ကုမကို
လွတ် .. လွတ် .. ဘီ ..”

ကျောကျောဝေရင်ပတ်ကို ဖိတောက်ထားတဲ့ငွေလွှတ်
ရဲ့လက်ကို သူ့လက်တွေ့ခွဲဆွဲဖယ်ဂုန်းကန်နေဆဲ ငွေလွှတ်
ကြောရေခွံကန်လေးထဲထင်းလိုက်ပြီး ကျောကျောဝေရဲ့ ပေါင်
နှစ်ချောင်းကို ဆွဲကိုင်မြှောက်ပြီး ခြံကာပစ်လိုက်သည်။ ကျော

ကျော့ဝေလက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကြော့ကန်လေးခွဲနှုတ်ခမ်းနှစ်ဖက်ကို ဟင်းတင်ကြီး ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ရသည်။ အနေအထားက စောက်ထိုးပိုးမွှားအနေအထားနည်းပင် ဖြစ်သွားရသည်။

"ရှင် . . ရှင် . . ကို . . ကိုဌေးလွင် . . ခ . . ခလုပ်နဲ့ ကုမ . . ကုမ တီး တီး . . "

လှုပ်သာ လှုပ်သာ ခေါင်းလေး ခကတောင်ပြီအောင် ဝါရံပြောဆိုနေပေမဲ့မူမူ ကျော့ကျော့ဝေခွဲ ဆူဖြူတင်ကားနေတဲ့ ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ခြံကာပြီး လက်နှစ်ဖက်ခွဲကိုင်လိုက်ခါ ကျော့တင်ပေးလိုက်တော့ ကျော့ကျော့ဝေခွဲ ပေါင်ခြံကြားက စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ ဆူဖြူတင်ရင်း ဟော်ကြွေ၍ အထန်ဝယ်ပြုလာပြီး ဌေးလွင်ခွဲဖျက်နာရေမှာ ဝဲနေတော့သည်။ ဌေးလွင်မိအနေအထားကို အမိအဖမ်းကိုင်လိုက်ပြီး ပေါင်ကြားကို ဖျက်နာအပ်လိုက်သည်။

"တီး . . ဟီး . . အင့် . . ယား . . ယားတယ်"

ဌေးလွင်ခွဲနှုတ်ခမ်းမွှေးသဲ့သဲ့လေးတွေက စူးကနဲ စောက်ပတ်အထက်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို ထိုးပိပြန်ရာ ကျော့ကျော့ဝေခွင်ထဲအသဲထဲက မနေနိုင်တော့လောက်အောင် ကြီးပွားလွန်းလှသဖြင့် ဆော်ဟစ်ပြီး ပြီးပြန်လိုက်ရသည်။

"မြွတ် . . မြွတ် . . ပလပ် . . ပြလပ်"

"ဟင့် . . အင်း ခုနီး . . နို့ ကွတ် ကွတ်"

စောက်ပတ်အပြင်သေးနှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို

လျှာမွှေးမွှေးကြီးဖြင့် ထိုးကော်ကလိလိုက်ပြီးစောက်စေ့ထိပ်ကလေးကို မနားတမ်းယက်လိုက်ပြန်သည်။ ကျော့ကျော့ဝေအယ်လိုမူဟောင့်ခံမထားနိုင်တော့ဘဲ စောက်ဖုတ်ထဲမှအရှည်များခေါင်ဝန်းပြိုဆင်းလာကြသည်။ နှုတ်ခမ်းမွှေးတွေက မြွတ်တားတဲ့ စောက်ဖုတ်အတွင်းသားလေးတွေကို ထိုးထောက်မိပြန်ရာ ထွန်ထွန်လူးရင်းမှ ကျော့ကျော့ဝေ အကြိတ်ပြီး အော်ဟစ်လိုက်ပြန်သည်။

"ပြလပ် . . ပလပ် . . မြွတ် . . မြွတ် . . ငြိငြိ"

"ဟု . . အင့် . . ဟင်း . . အလားလား . . တာယာ . . ယား"

လေယ်ဖုံသကဲ့သို့လူးလွန်နေသော ကျော့ကျော့ဝေခွဲဖျက်ကျယ်တဲ့ကောင်တို့ စောက်ဖုတ်ကို ခေါင်းခေါင်းလေးမှာ လျှာဖြင့်ယက်လိုက် နှုတ်ခမ်းမွှေးဖြင့် ထိုးမိလိုက်နဲ့ ပြောင် ဝင်းမွှေးထလာသည်။ စောက်ပတ်ထဲမှ အချေကြည်များ ပေါင်ကြားမှတစ်ဆင့် ဖင်ကြားထဲသို့ ဇီဝင်ကာ အေးကပ်ကပ်ဖြစ်သွားသည်။

ဌေးလွင် ကျော့ကျော့ဝေခွဲ စောက်စေ့လေးကို နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုဖြင့် ညှပ်ပြီး လျှာကြီးဖြင့် ကလိလိုက်တဲ့အခါ စောက်ဖုတ် နှုတ်ခမ်းလေးနှစ်ခုမှာ ပွတ်ပွတ် ခြစ်လာပြီးရဲတနဲ အာသွားလိုက် တင်းကနဲ မြွတ်ညှစ်ထားလိုက်ခြင်းနဲ့ပြီး ပြီအာသွားတဲ့အခိုက်မှာ ဌေးလွင် သူလျှာကို သူခေါ် စောက်ခေါင်း

လေးထဲသို့ လျှောက်ဆိုသွင်းပြီး အတွင်းသားများကို ကလိ
ပြန်တော့သည်။

"ထိ... ထိ... ယာ... ယင့်... ယင့်... ဆိုး
... ဆိုး... ဆိုး..."

"မြွတ်... မြွတ်... ပလင်... ပြုလွတ်... မြွတ်
... မြွတ်... မြွတ်..."

အခုခုမှာစို ခွဲထွက်ကျလာပြန်သည်။ စောက်စေ့
လေးပြန်ပြီး ပါးစပ်ထဲထဲပြုလုပ်ပါအောင် ဆွဲစုပ်လိုက်ပြန်ရာ
ပြုလွတ် "ဆိုတဲ့အသံနဲ့အတူ စောက်စေ့လေး အရင်းမှ ကြွ
လာ၍ ငွေ့လွင်ခဲ့ပြီးပါးစပ်ထဲပါသွားရလေတော့သည်။ နီတာ
နဲ့ စောက်စေ့လေးကို ငွေ့လွင် လျှာများနဲ့ကလိနေပုံများ
သန်းလျက်မိ ခွေးယက်ဆလိုပါဘဲ... ဘေးသားလေးများ
က ပေါ့ယက်သည်။ လျှာဖြင့်လိမ်ဆွဲသည်။ အဓိကလေးကို
လျှာကားရာ ခိုက်လိုက်ပြီး ကြိတ်ဆွေပေးလိုက်ပြန်သည်။

"ထိ... ထိ... အ... ယင်း... ယင်း... ယင်း
... မှီ... အား..."

ကျောကျောဝေ ခေါင်းလေး ဘယ်ညှာယမ်းခါလိုက်
သဖြင့် ရေထဲမြွတ်ကျသွားရပြန်သည်။

"လူး... ဇလူး... ဇူး... အ... အာ... ယင်း
... ယင့်... ယင်း..."

ကျောကျောဝေ မုန်တိုင်းကြားမှာ မိနေသော ရေ
ထဲပမာ ဖောင်းဆဲသွားအောင် ခံစားလိုက်ရသည်။ ကိုကြီးနဲ့

(သူ့စာခေါ်) လွန်ခဲ့တဲ့ခါရက်လောက်က နောက်ဆုံး အတတ်
ဆန်ပြီး လီးကို ဆိတ်ချက်ကွင်းတပ် အလုပ်ခံရသည်ထက်
မို့ ငွေ့လွင်ခဲ့ ပျက်စီးပွေးတွေက ဇရာဇရာလေးကလိပုံမှာ
အကွာကြီးကွာလွန်းပြီး ပို၍ခံစားလာရသည်။ အသက်အစုပ်
ကလည်း သန်လွန်းလှသည်။ စောက်စုတ်ကို ပါးစပ်ကိုသွေ
ပြီး အားနဲ့ပစုပ်ယူလိုက်တာများ "မြွတ်"ဆိုတဲ့အသံနဲ့အတူ
စောက်စုတ်အတွင်းသားတွေ စုပြုံပြီး ငွေ့လွင်ခဲ့ပြီးပါးစပ်ထဲ
ဝင်ရောက်သွားလေတော့သည်။

ငွေ့လွင် မိမိပါးစပ်ထဲကို ဝင်လာတဲ့ ကျောကျော
ဝေရဲ့ စောက်စုတ်အတွင်းသားလေးများကို လျှာများလေးဖြင့်
ပိုက်၍ ပိုက်၍ယက်သည်။ သွားများဖြင့်လည်း ခေါ် ကလိ
ပွတ်တိုက်ကြိတ်ပေးပြန်ရာ ကျောကျောဝေ အသက်ဗွေများ
များသွား မတတ်ခံစားလိုက်ရပြန်သည်။ ကြွရေကန် ချွတ်
ခမ်းများကို ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ကြွသွယ်သွယ်လက်ဆောင်းများ
ဖြင့် ဝန်းရံဆောင်ပြောင်းပြီး အကြောမိမ်းလေးများ ထောင်
လတ်သည်။

"အာ... ယင်းယင်း... ခိုး... ဟိုး... အား
... အား... အား အမလေးနော်... ကို... ကိုငွေ့လွင်
ဝေ ရေကိုတော့ အဟင်းဟင်း... ဘိတ် ဘိတ် အခံရခက်
ထောက်... ယင်း ယင်း..."

တကျာမုဆိုးရဲ့ ညွတ်ကွင်းမှာ သခင်လေး ရှုပ်
မထွက်သာအောင် မိနေမှာပါတော့သည်။ သူမရဲ့ စောက်

ခတ်အတွင်းသာများလှုပ်လှုပ်စွာဖြင့် အရည်များ၏ကို ကုသ
ပြန်ပါသည်။

တရုတ်တပြားမို့ အသားဖြူသည်။ ဖြူစွ ညိုတွဲ
ဆိုတဲ့စာဆိုခဲ့အညီ အရည်များအထွက်ကြမ်းလွန်းလှ သည်။
ငွေလွင် သူမ၏စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းလေးများကို ဝေကြား
အောက်မှလက်လျှိုသွင်းပြီး လက်ပြန်တစ်ဆက် တစ်ခုက ဆွဲ
မြဲလိုက်ပြန်သည်။

ကျောကျောဝေဝေရဲ့ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းလေးမှာ
ခုခံဆာပုံပေါက်သွားသည်နှင့်အတွင်းသားများပေါ် သွက်လာ
သည်မှာ နီရဲနေသည်။ အကွဲကြောင်းထိပ်မှ စောက်ရေနီတာ
ရဲလေးမှာ ဖတ်ထောင်နေပြီး တဆတ်ဆတ်တုံနေစွာသည်ကို
တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ စောက်ခေါင်းဝကို သူ၏နှာခေါင်း နှစ်
မြှုပ်ပြီး ထက်အောက်ပင့်တင်ထိုးပွေ့ပစ်လိုက်သည်။ ညှိဖို့စို့
အနံ့နဲ့အတူ ဆယ်ရေနဲ့လေးက ပွေးပွေးလေးသင်းနေသည်။

"အား .. အား .. ဟင်း .. ဟင်း .. ကွတ်
ကွတ် .. ကွတ် .. အား အား .. အိုး .. လား .. အိ
.. ဟင်း .. ဟင်း "

ကျောကျောဝေ ဖျက်နှာမှ ဖျက်ရည်များ တတွေတွေ
င်းကုလာသည်။

တဟင့်ဟင့်ဖျက်သံထွက်လာသည်။ ငွေလွင်၏ ဗျော
ကုန်အသုံးရဲ့ အခွတ်အရုပ်အယက်များအောက်ဝယ် လက်

ပြောက် တစ်စွဲပေးလိုက်ရပါတော့ပသည်။ ငွေလွင်ရဲ့ နှုတ်ခမ်း
ပွေးများရဲ့ ဂူဖွတ်တီးဝေနေမှုကလည်း အသက်ထွက်တောက်
ခံစားမှုကို ပေးနိုင်စွမ်းသည်။ ကျောကျောဝေ တအား
မောနေဖို့။ ရင်လေးမှာ လိုင်းထန်နေသည်ကို ရွှေရင်အစုံ
ကလည်း အပြောကျယ်သည့် သမုစုရာထဲမှာ မုန်တိုင်းမိတဲ့
လှေငယ်ပမာ နိဗ္ဗိတစ်ခါဖြင့်တင်ဖို့နဲ့ ပို့နေစွာ၏။

ငွေလွင် သူမ၏ အခေလေးကို နှာခေါင်းရှင်ထုံး
ကလော်လိုက်ပြီး သုတ်ရလေးဖြစ်နေတဲ့ စောက်ပွေးများကိုပါ
အခွတ်တိုက်ပွတ်သစ်သွားပြီး ဖျက်တောက် ဝမ်းခြင်းသားလေး
ကိုပါ ယက်သည်။ ကျောကျောဝေခင်ဝလေး ခွံဝင်သွားရ
ပြန်သည်။ ပွေ့ပိုက်ထားတဲ့ ကျောကျောဝေရဲ့ ပေါင်နှစ်ဖက်
ကို ဖြောဖြောလျှပ်ချလိုက်ပြီး လက်တွေ့တ ကျောအောက်ကို
ရွှေပြောင်းပွေ့ဖက်လိုက်သည်။ ကျောကျောဝေ ရင်လေးကျော
၍ ခေါင်းလေးမောတက်လာသည်။

နီရဲလှပလွန်းတဲ့ နှုတ်ခမ်းအစုံ တဆတ်ဆတ်တုံနေ
သည်။ ဖျက်နှာမှာတော့ ဖျက်ရည်အချို့ ယီးလေးခိုနေ၏။
ငွေလွင်သူမ၏ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို မိကပ်နှစ်ရပ်ရင်း ရင်ရင်း
အပ်တောက်အနေထားဖြစ်စေောင် ပွေ့ထူလိုက်ပြန်သည်။

တင်းရင်းဆူပြီး လုံးဝန်းနေတဲ့ ရင်နှစ်လွှာ ငွေလွင်
ရဲ့ ရင်ဝတ်ပေါ် အိကနဲမိကပ်သွားသည်။ သူမ၏ လှပ နုနယ်
သော ဖျက်နှာအနံ့ အငမ်းရေခမ်းဖျက်လိုက်ပြီး သုတ်ကနဲ

ကျောကျောဝေကိုယ်လုံးကြီးကို ပွေ့ဖို့လိုက်ပြန်သည်။

ဝိနိဝိနိဝိပေါ အားမရှိစွာထင်နေတဲ့ ငွေလွင် တချို့ အစားကျပြောလှပဝကြီးတဲ့ ကျောကျောဝေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ကလေးတစ်ယောက်သဖွယ် အလွယ်တကူပွေ့လိုက်သည်ကို နံ့ဩစွာ ခံစားလိုက်ရသည်။ ကျောကျောဝေ ငွေလွင်ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲခေါင်းဝှက်၍ ပါသွားရပြန်၏။

ငွေလွင် ကြွေးရေချိုးကန်ဘေးမှာ သူ့ရဲ့ပေါ်မယ်ရှယ် နားနေခန်းထဲကို ထလှမ်းချင်း လှမ်းဝင်သွားသည်။ ငွေလွင် ရဲ့ ခြေတစ်လှမ်းတိုင်းမှာ ကျောကျောဝေရင်တွေ ဝိန်းကနဲ ဝိန်းကနဲ ခုန်ခုန်သွားရပါတော့သည်။ အခန်းထဲမှီကုထင်ပေါ် ကို ကျောကျောဝေအား ကန့်လန့်ဖြတ် အသာမှထားလိုက် သည်။

ကျောကျောဝေ ကုတင်လေးပေါ်မှာ ပက်လက်က လေးဖြစ်သွားသည်။ ငွေလွင်၏ အပူတ်သန်မှုကြောင့် စောက် ပတ်တစ်ခုလုံးကို နှိပ်စားရာကွင်ခါ သုတ်ရေများခဏခဏ လွတ် ထုတ်ရသဖြင့် လူမှာနားခွေပြီး အားမရှိတော့သလိုဖြစ် သက် နေ၏။

ဖြူဖွေးသန့်စင်သည့် ကျောကျောဝေရဲ့ ဝတ်လစ် စလစ်ကိုယ်လုံးလေးမှာ ရေခက်လက်နှင့် ချွေးလေးများစွာ နေသည်မှာ ထပြောင်ပြောင် ထလက်လက်နှင့်ပင် တောင့် တင်ပြီး အချို့အစားကျန၍ လှပလွန်းသော သူ့ခါးနှစ် ကျောက်ရုပ်နှယ်ခဲနက်သန်စွမ်းပြီး ဝါးရားဝေသော ခပ်ပင်အတွ

က ဖြူဖွေးတဲ့အိပ်ယာခင်းပေါ်မှာ ဟိုတချို့ ဆည်တချို့ ပုံ၍ နေပြန်ရာ လှပသွယ်မွဲသော မျက်နှာလေးမှာလည်း ပန်း ရောင်သန်းနေသည်။ ဆူပြီးပြည့်တင်ပြီး လုံးဝန်းလှပတဲ့ ရင်နှစ်ဖွားကလည်း တောင်ပူစာနှစ်လုံးသွယ်ပစာ တင့်စွာ ပင်ပန်းထကြီး မှိုက်မှိုက်၍ အသက်ရှူလိုက်တိုင်း ထတုတ်တုတ် လှုပ်ခတ်နေသည်မှာလည်း ကိုင်တယ်မြစ်ညစ်လဲ့ပါဟု ခေါ် နေသေးသယောင်။

ရင်နှစ်ဖွားဆီမှ တပြေးပြေးနိမ့်လျော့ကျဆင်းလာပြီး ဝမ်းပြင်းသားလေးရဲ့ အလယ်မှာတော့ မျက်နှာအိမ်တောင်ဝ လေးလို နက်နက်နဲနဲရှိနေပြန်၏။

ဝမ်းပြင်းသား ရှုပ်ရှုပ်ကလေးမှ ထစ်ဆင့် ဆီးပပ်ထိ မှာတော့ မဲနက်ကောက်ကွေးတဲ့ အမွှေးနက်အစုလေးက ခန္ဓာ ကိုယ်ကိုထက်စောက် ပိုင်းခြားထားတဲ့ ထံတိုင်းစုတ်တိုင် သဖွယ် ဖြူဖွေးမွယ် အသားအရည်၌ ထင်ရှားစွာ ဘုတ်စု ကလေး။

ထေးကျပ်၍ ကျစ်လျစ်သောခါးလေးအောက် ထင်သား များက ကုတင်ပေါ်၌ အိပ်ယာခင်းအတွင်း စွန့်ကား ၍ ပိပြားနေသည်။ ဆင်စွယ်နှစ်ရောင် အလှ ဖြူဖွေးသန့် စင် သော ပေါင်တန် တုတ်တုတ်တွေက အဖျားတွင် သွယ်၍ နေသည်။

ကုတင်ပေါ် ကန့်လန့်အနေအထားပို့ ခြေထောက်နှစ် ချောင်းကို ကြမ်းပြင်အောက်သို့ တွဲလဲကျနေသဖြင့် စွန့်ကာ

ပြန်တင်တဲ့ တင်ထားဆိုင်တွေက ခုခံပင့်တင်ပေးထားတာကြောင့် ဆီခဲလေးမှာ မှီမှီခေါင်းခေါင်းကြီး ပေါင်ခြုံကြားမှာ ပေါ်လွင်လာသည်။

ဌေးလွင် ကုတင်ဘေးမှာ ဖတ်တင်ရစ်ပြီး ကော့ကော့ ဝေခဲပင်ကိုယ်အလှကို အားရတောင် ကော့မွှဲရစ်ကြည့်လိုက်ပြီး တောင်ပူစာလေးမျစ်ခုသဖွယ် ထလှုပ်လှုပ်နှင့်ပင်လယ်ထဲ ပြောပါနော်တဲ့ ရေခဲတောင့်နှစ်လုံးပမာ ရွှေခြုံလုံးလုံးပြည့် တင်နေတဲ့ ကော့ကော့ဝေခဲ မှီလေးမျစ်လုံးကို မီးကိုင်း၍ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ပြီး မှီထီးခေါင်းမှီမှီလေးနှစ်လုံးကို လက်ညှိုးလက်ဖက်ကားမှာ ညှပ်၍ ပွတ်ချေလိုက်သည်။

"ဟင်း .. ဟင်း .. ဖာဝ်း .. ဟား ဇာင့် "

"ဝေ .."

ဌေးလွင်ရဲ့ ခေါ်သံကြောင့် မျက်လုံးလေးကို မခွင့်နိုင်နှင့်နိုင်ဖြင့် ခွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

ဘာခုတော့ ပြန်ပြော။

"ကိုယ်တို့ လိုးကြရအောင်နော် .. ဝေ"

"ခုမှ .. ခွင့်တောင်းမနေပါနဲ့တော့ ကို .. ကိုဌေးလွင်ရယ် .."

"ဘာပြန်လို့လည်း ဝေရဲ့ .."

"ခွင့်ရဲ့ အနိုင်အထက်ပြုလုပ်ထားလို့ လူမှာ ခွတ်ခွတ်ကြေတောက်မြစ်နေပြီဗဲဉ်ဉာ .."

"မိဖြင့် ဟို .. လိုးမှာကို ရေခဲခယ်တို့ .."

"ညှင်းလို့ဧရာ .. ရမတဲ့လား .."

"ဟင်းဟင်း .. စိမှာ ကြည့်ပါနော်"

ဌေးလွင် တဟင်းဟင်းကွယ်ကော့ရင်းက ရေတွေပိုစွဲနေတဲ့ ပန်းကန်ဘောင်းဘီစစ်ကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်သည်နှင့် ပမြှုပ်ကိုနှင့်လိုက်တဲ့အခါ အထဲက ခြေထောက်ခွတ်ကနဲ ခေါင်းတောင်ထလာသလို တောင်ဟိုထဲမှ သူ့ဘာသာကတော်ကြီးကလည်း ဝေါက်ကနဲ အပြင်ကိုထိုးထွက်လာသည်။ ဒါကြီးကို မြင်တွေ့လိုက်ရတဲ့ ကော့ကော့ဝေက .. ပါစပ်ကလေး မာဖျက်လုံးလေးပြုနေသွားရင်း။

လုံးပတ်က ခြောက်လက်နန်းနီးမှီပြီး အစည်က မွပ်လက်ခဲမှာမှီတဲ့ ဌေးလွင်ရဲ့ ဧရာခေါ်ကြီးကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

အချိန်အားရကိုင်း လီးကြီးဆေးတွေလိမ်းနေယ်ပြီး လှေကုန်ဖားသည်မှီ ကြီးထွားလွန်းလှသည်။ ကြီးထွားသလောက်လည်းစုည်၏။ လီးထိပ်ကွမ်းသီးခေါင်းကလည်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့လက်သီးဆုပ်ဖျမက ကြီးပြီး နီညိုရောင်သန်းခါ ပြောင်တင်၍နေသည်။ လီး၏ လုံးပတ်တစ်လျှောက် မှာလည်း အကြောတွေက အစုအထစ်နဲ့ လုံးသစ်ကြွရွှေနေသည်။ ကြည့်နေဆဲမှာဘဲ လီးကြီးဟာ ဌေးကို ဝေထန်ခါ တဆတ်ဆတ်လှုပ်နေသည်ကိုမြင်နေရသည်။

မှန်ပါသည်။ လီးကြီး၏ လုံးပတ်ကို အနီးစပ်ဆုံး ဥပမာ တစ်ခုပြုရလျှင် ခုခေတ်သုံးစွဲနေတဲ့ ဝတ်/-တန်ကို အလျားလိုက် လီးကြီးကို ကြည့်ကြည့် ငွေစက္ကူကနားနှစ်ခု ထိတယ်ဆိုမှလေးသာ အဲဒါလောက်လုံးပတ်ထွားသည် ကျော့ ကျော့ပေစိတ်ထပြာ တွေးဆနေ၏။ သူ့၏ ဒွန်ဦးသူ သက်ဝေ လီးထက် နှစ်ဆပိုကြီးထွားသည်ဟုတွေးနေဆဲ။

ငွေလွင် သူ့အခန်းကို တိုးကပ်လာသည်။ တွဲ လောင်းထွေးနေတဲ့ပေါင်တစ်ချောင်းကို ဆွဲမြှောက်လိုက်သည် မှာ လက်တစ်ဆုံးမှီ စောက်ဝတ်ကလေးမှာ တခြမ်းသာမကနဲ အပြိုကလေးဖြစ်သွားသည်။ ကျော့ကျော့ဝေ အသက်ကို မှုမ်း မှုမ်းလေး အောင်၍ ဖွဲ့နေမိသည်။ ရင်ထွေက အပျိုမိုင်းမ လေးသဖွယ် အခုန်မြန်လွန်းလှသည်။

ကြီးထွားစွယ်လျားလှတဲ့ ဆူပါ ဆူပါလီးကြီးနဲ့ အလိုး ခံရတော့မှာဖြစ်မှဖြစ်တဲ့လေးဆိုတဲ့ ခိုးရိုက်စိတ်ကလေးက ရင်ထဲကို ခိုဝင်လာတယ်။ မျက်နှာ၌ မျှောလေးပျားစို့ထွက် လာသည်။ ရေခက်လက်ဖြင့် အေးခက်နေထဲခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ အပူလိုင်းတွေ ဖြတ်သန်းသွားသည်။

ခြေတစ်ချောင်းကလည်း ကုတင်အောက်မှာ တွဲ လောင်းဖြစ်နေတဲ့အနေအထားမှီ စောက်ဖုတ်ကလေး အပိုင် တန်ပြိုအားနေပြီးမဲ့နေ၏။ သက်အား ခုတ်အား ပွတ်အားပူ မကြာင့် တံတေးတွေမှာ သွတ်ရည်တွေဖြန့်ဖြန့်ပေးပါ စိမ့်နေ တာကို ပတ်သားတွေရတယ်။

ငွေလွင်ဆွဲမြှောက်ထားတဲ့ ကျော့ကျော့ဝေရဲ့ ခြေတစ် ထက်ကို ကုတင်အောက်ပေါ်ပြန်တင်လိုက်ပြီး တွဲလောင်း ချ ထားဆဲဖြစ်တဲ့ခြေတစ်ချောင်းကိုပါ ခန္ဓာ ကုတင်စောင်းမှာ စောင်လိုက်တယ်။ ခုမှ ကုတင်စောင်း ထူးထောင်ပေါင်ကား ဖြစ်သွားသည်။ ကုတင်ကလည်း အနေအထားမှန်မှန် ဆိုက်ကို တင်ဖုတ်၍ လှုပ်ထားတဲ့အတွက် အရပ်ရပ်တဲ့ငွေလွင် ပူး ထောင်ပေါင်ကားဖြစ်နေတဲ့ ကျော့ကျော့ဝေရဲ့ ဝင့်ကြွား ထယ်ခါလွန်းလှတဲ့ စောက်ဖုတ်အဝနှင့် သူ့လီးထိပ် အံ့ကုအနေ တော်ဖြစ်နေပါတော့တယ်။

ကျော့ကျော့ဝေရဲ့ ခြေရင်းကုတင်အောက်ကနေ အနေတော်ရပ်ပြီး ရင်နှစ်ခြမ်းကို လက်ဖျားဖြင့် အုပ်ကိုင်ခါ ဗွတ္တလေ့မတ်သပ်ပေးလိုက်ပြန်သည်။ နို့ပေါ်မှ စိမ့် ဝမ်းပြင်း သားလေးကို လက်တစ်ထက်နှင့်အုပ်၍ ပွတ်သပ်ပြီး ငုတ်စိ လေးဖြစ်နေတဲ့ နီတာရဲ့ စောက်ခေလေးကို သက်ချောင်းကြား မှာ ညှပ်ပြီး ပွတ်ဆွဲလိုက်သည်။

“အာ . . . ယင်းလင်း . . . အင်း ကွတ်ကွတ်”

ကျော့ကျော့ဝေ ခင်ကြီးများကြွတက်လာသည်။ နှုတ် ဖျားမှလဲ ကယင်းယင်းနှင့် ငြီးငြူနေ၏။ ငွေလွင်မှာ တစုတ် ကပြားပေးလေဖြစ်တဲ့ ကျော့ကျော့ဝေရဲ့ ကိုယ်လုံးအလှကို ကြည့် ရင်း လိုးချင်သည့် စိတ်ပျားအား ထားရေအောင်ဖြစ်လာသမို့ သူ့လီးကြီးကို အရင်းမှ ကိုင်ကာ ကျော့ကျော့ဝေ၏ စောက် ဖုတ်ထွပ် တေ၍ ထက်အောက်ဘယ်ညာဖွေယမ်းနေပြန်

တယ်။

"တို့ .. တို့ .. တို့ .. ကင့် .. ကင့် .. ကင့်"

"ခွတ် .. ခွတ် .. ခွတ် .. မြတ် .. မြတ်"

ဘဲတော့နှင့် သုတ်ရည်များစွာနဲ့နေဆဲရှိ လိမ္မော်၊ ခေ
ပိုက်ပွတ်တိုက်လိုက်တိုင်း တံခွတ်ခွတ် အသံများထွက်လာ
သည်။ ကော့ကော့ဝေ ခပ်လေးခါသမ်းနေပြီ။ ငြိမ်ချိတ်ပြန်
သည်။ ငွေလွင် သူခေါ် စောက်နေလေးကို လှဲထိပ်ကြီးဖြင့်
တိုးကလော်ပစ်လိုက်ပြန်ပါသည်။

"ခွတ် .. ခွတ် .. မြတ် .. ထုတ် .. ထုတ် .. ခွတ်"

ကပ်ဆစ်မှ ကျောက်ဆောင်ကလေးကို ဝန်သယ်လို့င်း
ပျားဆန်ကပ် ဆန်ကပ် ချိတ်ခတ်လာသလို စောက်ဆန်တစ်ခုလုံး
လိမ္မော်ကြီးဖြင့် ထုတ်ထုတ်ဖြည့်အောင် တိုးကပ်သန်နေစွ
ကလည်း အိမ်အနေနေရာမှတို့ ကာဆေးခွေထွေဟာ ထာလိုပုံ
လိုပုံ၊ လိုပုံကပ်လာသည်မှာ မှင်ခေါင်းထဲအထိ သံစားလာရ
သည်။ ခပ်ခပ်ဝလေးမှာ ခွံ့တွဲပြီးတွန့်ကန်ခြစ်ခြစ်သွား၏။

"ခွတ် နှိ .. ထုတ် .. ထုတ် .. ခွတ် ခွတ် .."

"ဟေ့ .. ဟေ့ .. ယား .. ကပ်ပါဟင် .. နှိ"

".. နှိ .. ကွတ် .. ကွတ် .. ဟေ့ .. ဟေ့ .."

တစ်ထိလုပ်နေတယ် ကို .. ကိုဗုဒ္ဓလွင် ဟေ့
.. ဟေ့ .. ခေ .. ခေ .. ဟေ့ဟေ့ သိပ်ကနေရခက်
.. ခက်တာသိ"

ငွေလွင် သူခေါ်ကားကို ဥပေက္ခာပြုပြီး လိမ္မော် စောက်
ပတ်ကိုမသဘောဖြစ်တိုင်ကာ အဆက်မပြတ်တိုးကလော်လိုက်
နောက်ခမ်းသားလေးနှစ်ဖက်ကို ပင့်စိုက်လိုက်နဲ့ စိတ်မိုလက်
ပို ကပ် ပြန်သည်။ ကော့ကော့ဝေခင်လေးပါကေ တပ်
ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်လှုပ်ခါနေစရာပါသည်။ ရင်ထဲက လိုက်
နဲ့ပြောစောလာသည်။ စောက်မုတ်အတွင်းသားတွေ တစ်ခပ်
ခွဲခြစ်လာပြီး တစ်ကန် အရည်များခွဲနေအောင်တွက်ကျင်း
သည်။

ကိုးစွေ ပင့်ကော်ပါများဖြစ်လာသော ကော့ကော့ဝေ
ခွဲ ကောက်နေခွန်ခွန်လေးမှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဓာတောင်သွက်
တဆတ်ဆတ်တုခတ်နေသည်။ ငွေလွင် ဤအနေအထား
ဖောက်မှ ဝေခွဲစောက်ခေါင်းပေါက်တွင် သူ့ဆွဲပါလိမ္မော်ကြီး
ကို တော့ကောက်လိုက်ပြီး တပ်ပိတ်ပြီးနှစ်ဖက်ကို အသာအသာ
ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး ကျကပ်စောက်သို့ တစ်ဖက်မှဆွဲယူလိုက်၏။
ဝေခွဲခွဲလေး စောက်တက် ခွဲထလာသည်။

စောက်ပတ်ပွက်ခမ်းလေးများပြုကာသွားပြီး စောက်
နေခွဲခွဲလေးတင်းလာနေအောင်ဖြည့်ထွက်လာသည်။ ပြန်ပြီး
ကျယ်ပြန့်သော စောက်မုတ်ဘုံကြီးခွဲ ခွတ်ခမ်းသားလေးတွေ
ခေါင်းကြွလာသည်မှာ သွေးဝနေသော ငွေကြိုးများသဖွယ်
တင်းရင်းခုံးမောက်နေ၏။

ခေါင်နှစ်ဖောင်းကို သံစားဆွဲမြဲလိုက်တော့ ပြုတာ

လာတဲ့ ဇောက်စုတ် အတွင်းနှုတ်ခမ်းသားရဲ့စုံပေးပေးလို
မြင်တွေ့လိုက်သည်။ ငွေလွှင် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို နှုတ်ခမ်းပေါ်
မိဖုရားကိုင်သည်နှင့် လီးထိပ်ကြီးက "ပြလွတ်"ဟု ခြံညှစ်သံပေး
ရင်း နီနီဝင်သွားသည်။

"အခု .. အခု .."

လီးကြီး မိမိဇောက်စုတ်ထဲဝင်တော့မည်မှန်း သိပေ
မဲ့ ဝင်လာတော့လဲ အခတ်စာမဲ့ ဇောက်မိလိက်ရပြန်သည်။
လီးထိပ်ကြီးက ဇောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းလေးနှစ်ဖက်ကို နွဲကာ
နှုတ်ခမ်းဝင်သွားစေသည်။ အကမ္ဘာ့ငြိမ်သက်ပြီး "အလွတ်"ကမဲ့
အပေါ်ကို ပြန်ကန်လာသည်။ ငွေလွှင် သူ့ထိန်ကြီးရဲ့နှစ်
လုံးပေါ် ပါးကပ်ပြီး လက်နှစ်ဖက်က တော့အောက်လွှဲ
သွင်းပြီး ဝန်းတစ်ဘက်ကို ဆွဲကာ တုန်တဲ့လက်က အတွယ်
ကာမဲ့ တုန်ခါနေတဲ့ ပေါင်တစ်ဘက်ကို ပင့်တိုင်ဆွဲယူလိုက်ပြီး
လီးထိပ်ကြီးကို မြင်ပြန်သည်။

"ပြန် .. တစ် .. တစ် ဟယ်"

".. .. ဟင့် .. အား .. ယား .. အင့် အင်း

.. .. အား"

သက်ဝေ အကြိမ်ကြိမ်ဖိုက်ထားတဲ့ ဇောက်ပတ်
ပတ်နှုတ်ခမ်းလေးဖြစ်စေမဲ့ ငွေလွှင်ဇောက်ပတ်ကလေးမှာ ငွေ
လွှင်ထိ ဆူပါလီးကြီးကို ပေးပို့မပြု ကနင့်တင်ပြီးဖြစ်နေရပြန်
သည်။

ကြီးမားတုတ်နီင်သော နှုတ်ခမ်းကြီးကို ထိုးသွင်း

ခြင်းခံလိုက်ရသလို ဇောက်ပတ်တစ်ခုလုံး ခပ်ထွင်းထွင်းနာ
ကျင်နေ၏။ လူမှာလည်းကောင်းပုံသလို လူ့လွန်လွန်စေမိရင်
ဝါးစပ်ရပြီးရုံလိုက်ရပါသည်။ ငွေလွှင်သူဇင်ကို တက်ဖွဲ့
မိတ္တူနီပြန်သည်။ လီးကြီးမှာ ခေ့အရည်များနီစွဲနေသော
ဇောက်ပတ်လေးထဲကို တဖြည်းဖြည်းသံနှင့်အတူ တဖြည်းဖြည်း
ခပ်ပင်သွားလေသည်။

"အား .. အဲ .. ကွတ် .. ကွတ် .. ရှေး ..

ရှေး .. အခု .. ကို .. ကို .. အင့် .. ငွေလွှင် .. အား
.. အင့် .. အင့်ကြီးက .. အ .. အင့် ကြီးကြီး .. ဟင့်
တင့် .. လွန်းတော့ .. ကျမ .. ခ .. ခေ .. ခေနိုင်
သူ .. အင့် .."

ကျောကျောဝေ ဖုတ်နားလေးစွဲမဲ့ရင်း ပြီးပြီကာ ငွေ
လွှင်၏ပေါင်ကိုဖယ်ဖွားရုန်းကန်လိုက်ပြန်သည်။ လွှင်နား
လိုက်သဖြင့် ဆီးဝပ်ကလေးတစ်ကမဲ့ဖြစ်ပြီးရင်ထဲ လှိုင်းထန်
လှိုက်လှိုက်တက်လာသည်။ ဝေခနားတစ်ရပ်က ပုလောင်ပြင်း
ပြုစွာ ခံစားလိုက်ရပြန်သည်။

"မြစ် .. တစ် .. တစ်"

".. .. အား .. အင့် .. ဟင်း ကွတ်ကွတ်"

ခေ့ခေါင်းလေးဘယ်ညာရင်းခါသွားရသည်။ ဖုတ်နား
လေးမှာသွားနှစ်ခုထိကပ်သွားပေတတ် ကုန်တော့တာ ခွဲခဲပ
ရင်း ညှိုးတွေးလိုက်၏။ လက်နှစ်ဖက်က ဆိပ်ယာခင်းကို
တင်းတင်းကြီး ဆုပ်တိုင်ထားမိရပြန်သည်။

"သွတ် . . သွတ် . . ဖြစ် . . ဖြစ် "

"ဟား . . ဟား "

ဝေပေါင်နှစ်ဖက် ဗရမ်းပတာရမ်းခေါ်သွားရပြန်သည်။ ငွေလွှင်ထစ်ချက်ဆောင်လိုက်တိုင်း၊ ဆောင်လိုက်တိုင်း၊ အင့်ကနဲ အားကနဲ နှုတ်ရှုရှုလေးဖော်နေရှာသည်။ ဇောက်ဖတ်အတွင်းဆိုင်းရာ ငါ့ခွေအထိုင်ခံထားရသလို ပူပပ်ပူလောင်ကြီးနဲ့ ထရမ်းရမ်းကြမ်းစားနေရသည်။ ကျပ်တီးပြည့်ဆိပ်စွာ ပင်ငွေလွှင်ရဲ့လိမ်ကြီးက တန့်န့်ဝင်လာသည်မှာ အသဲယားစရာပင်ကောင်းနေ၏။

"မြတ် . . ခွပ် မြတ် . . ဖြစ် . . ဖြစ် . . "

"အခု . . ယထ . . နှိ . . ကွတ် . . သွတ် "

"အလေးလေး နာ . . နာလိုက်တာ . . အခု . .

ကုမ ဇောက်ဖုတ်လေးကျဲပြဲ . . ကွဲ . . အ . . အင်း "

နောက်ဆုံးအချိန် ဝိအဆောင်ချမှတော့ ကြီးပွား ချည်လှားလှန်းတဲ့လိမ်ကြီးဟာ ဝေ့ရဲ့ ဇောက်ခေါင်းလဲကို အဆုံးနီးပင်ခေရာကလာပြီး သားခမ်းကိုလိမ်းထားကပ်မိလိုက်သဖြင့် ဆတ်ဆတ်ခါနားကုန်သွားပြီး ဝေ့ရင်ယဲဟာဆင်းသွားတယ်။ ရပ်ပတ်ကိုကိတပ်ပျောက်ဆိပ်ထားသဖြင့် ငွေလွှင်ရဲ့ ရပ်ပတ်ကြီးအောက်မှာ ဝေ့ရဲ့နို့နှစ်လုံးဟာပြားနေဟယ်။

ငွေလွှင်ခေ့ရဲ့နှုတ်ခမ်းအစုံကို ဝေ့ခေက ဝေ့ရင်ယွှဲလိုက်ပြန်တယ်။ ပူနှော့ရှုတတဲ့ အနင်းတွေက အားခေါင်ထပြဲကြီးရင်ထဲကို ခြာဆင်းကျသွားသည်နှင့် ချိန်းခိန်းသွားသည်။ ဇောက်ခေါင်းထပြဲ နားကုန်နေသော ဝေ့ဝေ့အရာ၊ ဇောက်ဖုတ်

၏အောက်ခြေခေပ်ရင်းရင်းလေးသာ တစ်ချက်ဟစ်ချက်စားလိုက်ရသည်။

ဝိုင်ပြိုင်ကားစွန့်ခေ့တဲ့ တင်ပစ်ကြီးတွေကို ကုတစောင်းမှာပိပြားသွားညည်း၊ ထက်အောက်ဝိုင်ပြားယားယာကုတင်ခေ ငါ့ထဲနစ်ဝင်နေသည်မှာ သွေးဆေးစားပင်ဥတေးငွေ့လွှင်ညှိစ်နေရာမှ တောင်လှုပ်ရှားလိုက်ပြန်သည်။

"သွတ် . . ဖြစ် . . ဖြစ် . . ဖြစ် "

"ဟား . . ဟား . . ဟား အင့် . . အင့် နှိ . . ဟား ဟား . . အင့် "

"ခွပ် . . ခွပ် . . ခွပ် . . အ . . မြတ် . . အ . .

အား . . အား ဟင့် . . အင့် . . အင်း ဟင်း . . "

အပေါ်မှအားနှင့်ဝိဆောင်သဖြင့် အောက်က ဝေ့ဟင် သောင်စောင်းသည် တင်ပစ်ထားများကို ကြိုတ်၍ခွဲသလို နားကုန်နေပြန်မှာ ဝေ့ကြောလေး နှံ့နှံ့သွားသည်။ ဝိလိုဟင်ကြောနှံ့လိုက်တိုင်း သူခေ၏ ဇောက်ဖတ်အတွင်းထားများလိမ်ကြီးကို ညှစ်စုတ်ယစ်ပတ်ထားပြန်သည်။

တနင့်တင်ကြီးမှစားနေရတဲ့ဝေ့နားက ဝေ့တော့ဆိန်ထီလာသည်ဆို ဝေ့ခေလေးကို ဘယ်ညာခါရမ်းဖြေလာသည်။ လိမ်ကြီးကတို၍တီးဝင်သွားသည်။

"ဖြစ် . . ဝုတ် . . ခွတ် . . ခွတ် . . ခေါက် . . ခေါက်

. . အင့် . . ယား . . အား . . အင်း . . အို အို "

ဝေ့တစ်ကို ယ်လုံးတဆတ်ဆတ်တဲ့ ဝါနေရပြန်ပါသည်။ ကြီးပွားချည်လှားလှသောငွေ့လွှင်၏ ချပ်လိမ်ကြီး

အဆုံးထိထိခေါက်ဝင်ရောက်ပုံကြမ်းတမ်းလွန်းလှသည်။ ငြိမ်
ကနဲ ခုတ်ကနဲ အသံနှင့်အတူ သားသိုပ်ထဲထိ နိမ့်ကနဲ ကွဲဝင်
သွားရလေတော့ရာ စိန်ဘီသောဝေခနာလေးပျောက်ပြီး မချိ
မဆန့်မံစားလိုက်ပြန်သည်။

“မြွတ် မြွတ် . . . ခွတ် . . . ခွတ် . . . ခေါက်ခေါက်”

“ဟ . . . ယားအင့် . . . ယင့် . . . ဖိုး ယီးအင့် . . .
ပြေးပြေး . . . ကို . . . ကိုဌေးလွင် အင့် . . . အင့်”

“ငြိမ် . . . ခွပ် . . . သွတ် . . . ခေါက် မြွတ်”

ငှေ့လွင်ဆောက်ခုတ်ပြီးမှာ ဌေးလွင်၏ ဆူပါလီးကြီး
ကို ကြပ်စီပိုင်နိုင်စွမ်းပွေဖက်လိုက်သည်မှာ ဌေးလွင် အရသာ
မိလွန်းလှသည်။ တကယ်အမြဲစင်တစ်ယောက်ကို ဝေလို့ရ သလို
အရသာမျိုးမံစားနေရ၏။ ဝေအတယ်မျှတောက်ပတ်ညှစ် အား
သန်သလဲမမေးနဲ့ . . . ဌေးလွင်နဲ့လီးကြီးကို လက်ကလေး
အစုံနဲ့ ဆွဲညှစ်သလိုတင်တင်ကြီး အတော်အတန်ထို ပြတ်
ထွက်နေပေတက်ပင်။ ဌေးလွင် အငယ်ရေဆောင့်၏။ မို့တွေ
ဆွဲသလို ဘိုက်၊ ခါးယောက် ဆုတ်ကိုင်ပြီး ဆောင့်ချလိုက်နဲ့ . . .
လီးကြီးမှာလည်း ဆုတ်ချည်များ စိမ့်၍ ချောင်ဝင်နေသည်။
လီးတစ်ချောင်းလုံးထူပူလာသည်။ ဌေးလွင်နဲ့လုံးကနိမ့်ကျင့်ပြီး
အပေါ်ကိုတစ္ဆေ့တစ်လှည့်လှည့် ဆုတ်အားကို မနဲ ထိန်း
ပြီး ပဟားပဟားဆောင့်ပစ်ချလိုက်သည်။

“ခွတ် . . . ခွတ် . . . ခေါက် . . . ခေါက်”

“အင့် . . . အင့် . . . အင့်အိုး . . . အားအား”

ဝေခေါင်းလေးမှာကြမ်းပြင်ဖုတ်၍ လှုပ်ခါနေသလို မို့
ထောင်အားတုံခြေနှစ်ချောင်းကလည်း ဖလဟားနယ်ထဲမှာ

ထွယ်ရာပုံရမ်းခါနေ၏။ ဌေးလွင်လီးကိုဆွဲအညွတ်မှာ ကျိန်
လိန်ပြီးအကုန်လုံကျွတ်ထွက်ပါလာသည်။ ထိုအခါ လီးကို
အသေအမှာချိန်၍ ဆောက်ခုတ်ထဲသို့ ထိုးထွင်းဘဲ ဝိအတိုင်း
စိတ်လွတ်လက်လွတ်အသားကုန်ထိုးထွင်းချလိုက်သည်။

“ထွတ် . . . ပြလွတ် . . . ငြိမ် . . . ခုတ် . . . ခေါက်”

“ဟား . . . ဟားလေး . . . ဟု ဝေခနာငယ်သံပါစောက်
အော်လိုက်ရတယ်။ အမြစ်ကတော့လီးကြီးက ဖောက်ခေါင်း
ထဲဝင် ဘဲဝင် စုစုလေးဖြစ်နေတဲ့ ငှေ့လွင် ဖင် အတို ထဲက
အစိမ်းလိုက်ထိုးပွဲဝင်ရောက် သွားတဲ့ အထွက်ဖြစ်တယ်။
ဌေးလွင်ဝိအတိုင်းဆက်ဆောင့်သည်။ ဖင်ထဲကြွက်သားများ
က ဆောက်ခုတ်နှုတ်ခမ်းသားများထက် ဓာကြောသဖြင့်
လီးကြီးကို တင်တင်ကြီးမိညှစ်ထားသဖြင့်ဌေးလွင်အကြိုက်
တွေပသွားညှစ်အချက်ပေါင်းလေးငါးဆယ်မျှနားတစ်
ဆောင့်လီးချလိုက်သည်။

“ငြိမ် . . . ငြိမ် . . . တွတ် . . . တု” “ဟား . . . ဟား . . .
အဝလေး . . . နာ . . . နာ . . . နာတယ်ဟား ဟားအိုး”

“ကောင်း” “ကောင်းလိုက်တာဝေရယ်”

ဌေးလွင်လီးထိပ်မှဆုတ်ရေများ ရေကာဟာကျိန်
ပေါက်ထလို ငှေ့လွင်ဖင်လေးထဲမှာပန်းထုတ်လိုက်လေသည်။

ဌေးလွင်နှင့်ဝေတို့လည်း လောကနှင့်ကေမျှ
တင်လွတ်သွားရလေတော့သည်။

